

Nem habozom kijelenteni, hogy teljes bizalommal viseltetem a tekintetben, hogy munkatársaim, akik ezt a nehézséget kell, hogy megszüntessék, meg fogják érteni azt az intenciót, amely engem e tekintetben vezet; meg fogják érteni azt, hogy az egész hazának nagyobb szolgálatot alig tehetünk, mint ha ezt a kérdést sikeresen megoldjuk. De egyet ne méltóztassék elfelejteni. Lehet, hogy itt vannak a bajok, az is lehet, hogy itt bizonyos letargikus állapot észlelhető. De méltóztassék meggondolni, hogy mikor valaki azt látja, hogy legjobb törekvése mellett nem képes megbirkózni azon munkával, mely reá vár, az természetesen bizonyos letargikus kedélyállapotot von maga után.

Ha előttem annyi akta van, amennyit nem vagyok képes feldolgozni, akkor már az első aktát is bizonyos vesztett kedéllyel, lelohadt energiával dolgozom fel. Ha azonban ez a nehézség meg fog szűnni, akkor bizonyos vagyok benne, hogy a vasutigazgatóság és a tisztviselői személyzet teljes ambícióját fogja latbavetni, hogy feladatát megoldja.

Mindaz azonban, a mit eddig előadni bátor voltam, természetesen költséggel, még pedig igen jelentékeny költséggel jár. Már most ennek az a következménye, hogy ha méltóztatnak arra sulyt helyezni, — pedig igen helyesen méltóztatnék arra sulyt helyezni, — hogy az államvasutak üzleti hányada javuljon és ha méltóztatnék arra sulyt helyezni — pedig igen helyesen méltóztatnak reá sulyt helyezni, — hogy az államvasutakba befektetett értéknek kamatozása növekedjék: ezt csak úgy érhetjük el, ha ezeket az újabb beruházásokat bizonyos tekintetben magának a vasutnak jövedelméből eszközölhetjük. Mert ha ezt nem tesszük, ha a vasut jövedelmezőségét nem fokozzuk, a beruházásokat ellenben fokozzuk, ennek az egyszerű kétszerkettő négy alapján az

Éjjel rendelkezik az álommal s mikor elcsigázva kegyeskedik aludni hagyni, csak azért teszi, hogy álomban megint ott teremjen. Oh, ez iszonyatos. Két vagy három ezer frank jövedelem van, egy nagy vagyon és ez soha egy negyedőrai feledést nem bírt nekem szerezni. Próbálkoztam mindenféle szórakozással, a legextravagánsabb örültségekkel. Hasztalan! betegség ez, avagy büntetés? — Mondja ki őszintén a nézetét. — olvasom a szót a szemeiben, mely ajkára készül tofolni: a szerelem! — Oh, a szerelem! Kerestem, megtaláltam, elvesztettem! Voltak szép kedveseim. Házasságra keltem egy nővel, aki imádott. De a kedveseim karja közt, a kedves nőm szívében, mindig ott volt a gondolat: Meg kell halnom, meg kell; mindenki meghal.

— És lássa kérem, ezekben a pillanatokban az agyam működik, ezer dolgot látok, ezer részlet egyszerre egészen tisztán, fényképészeti tüzetességgel magamat kiterítve, amint virrasztanak mellettem, a koporsót a szoba egyik sarkába állítva, a feketeruhás embereket, kik visznek és a halottas kocsira tesznek.

— Mindez rémülettel tölt el... De nem folytatom; látom, hogy a szavaim hatással vannak önre, nem akarom, hogy ön is olyan legyen, mint én, nagyon jól tudom, hogy minő kin ez. Az imént mondtam, hogy nők

lenne a következménye, hogy ez rontaná magát az üzleti hányadot, rontaná a tőkének kamatát.

Ilyen körülmények között nem lehetett elzárkózni a *tarifaemelésről*.

Az A. Cs. E. V.

— Indítvány a makói közgyűlésen. —

(Saját tudósítónktól.) Gerő Géza dr agilis makói ügyvéd, a makói képviselőtestület egyik kiváló tagja a következő indítványt nyújtotta be a makói közgyűlésnek:

Állandó a panasz, hogy az Arad—Csanádi Egyesült Vasutak motorjaraai a forgalom igényeit sem megbízhatóság, sem a közönségnek joggal igényelhető kényelme, — egészségi követelményei tekintetében ki nem elégítik.

A menetrendet folytonos késések zavarják úgy, hogy a rövidebb távolságra való utazás is bizonytalan, — órákig való késedelmet okoz, — ami kiszámíthatatlan kár, idővesztesség és sok egyéb kellemetlenséggel jár.

A gyorsmotorok férőhelyei a szükségletet ki nem elégítik, — az utasok össze vannak zsúfolva, — hosszabb uton állani kénytelenek, — jegyeket pedig korlátlanul, a helyek számára való tekintet nélkül adnak ki a jegypénztárak. A kocsik nem szellőztethetők, fűtőkészülékük rossz és megbízhatatlan, — úgy hogy az utasok különösen a téli időben — állandóan a megbetegedés veszélyének vannak kitéve. A szabad podgyász és utazóruhák elhelyezésére elég és alkalmas hely nincs, — egyáltalán az Aradi és Csanádi vasutak motorosain a személyszállítás a legelhanyagoltabb állapotban van.

Miután a személyszállítás feltételei, — a szállítás biztonsági, egészségi és kényelmi követelményeinek megállapítása és betartása nem a vasutvállalat tetszésétől függenek, — hanem a vasutügy igazgatásának közérdekét képezvén, — törvény és rendeletek által szabályozva vannak, — és miután nem képzelhető, hogy a felügyeleti hatóságok az Aradi és Csanádi Egyesült vasutak botrányos szállítási állapotairól hivatalos tudomással bírván, — ezt az állapotot szó és beavatkozás nélkül türik, — ennél fogva a következő *sürgős indítványt* vagyok bátor a te-

voltam; a nőm nincs többé. Két gyermekem volt, Paul és Geneviève: ők is elhaltak; a szüleim már rég a földben porladnak. Egyedül állok a világban. A palotám pompája elviselhetetlen reám nézve, csak éjjel járok haza a hallucinációmmal, mely nem hagy el többé.

— Nézze, ebben a pillanatban, hogy önnel beszélek, itt a halál az oldalamon, itt, a szobámban... Érzem őt. Így tart ez ötven év óta... Isten önnel, fiatal ember, menjen haza, hagyjon magamra!

Felkelt és az ajtóig kísért. Rémülten távoztam. Nem jött többé a vendéglőbe s idővel egészen megfeledeztem róla. Utazgattam. Két évvel később a Champs-Élyséesen sétáltam, összerezentem, amint a palotát felimertem, hól egy éjszaka azt a sajátságos vallomást tette nekem!

Kiváncsi voltam megtudni, mi lett az én mániákusomból. Becsöngettem. Egy vén szolga jött ki.

— Michaud ur? — kérdeztem tőle.

— Meghalt a múlt évben, uram.

Kínosan meg voltam lepelve.

— Itt ebben a házban?

— Igen, uram. Oh, gyötrelmes haláltusa közt. „Vincent, — ismételte nekem az egész időn át, — én félek.” Egyszer azután kiszakította magát a kezemből ezzel a kiáltással: „Hát csak ez az egész?” És kilehelte a lelkét.

kintetes közgyűlés elé terjeszteni és annak elfogadását kérni:

Makó város képviselő testülete hosszas közvetlen tapasztalat alapján megállapítja, hogy az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak Igazgatósága tudomása ellenére a motorközlekedés számos és föltűnő hibáit és hiányait nem pótolja, az utazó közönségnek igényeit a menetidő biztonsága, a személyszállítás egészségi és kényelmi követelményei tekintetében ki nem elégíti.

A motorok állandóan és föltűnő módon késnek, órák hosszat elakadnak és a vezetőktől szerzett értesítések szerint a legtöbb-ször azért, mert a motorgépek rosszak és félig javított állapotban is használatban tartatnak.

A gyorsmotorok férőhelyei nem elegendők és jegyek a helyek számára való tekintet nélkül adatnak ki.

A fűtő és szellőztető készülékek rosszak, megbízhatatlanok és a kézi podgyász elhelyezésére alkalmas és elegendő hely nincs.

A képviselő ezen panaszát a magyar királyi kereskedelemügyi miniszter urnak, — a vasuti és hajózási főfelügyelőségnek és az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak Igazgatóságának az indítvány közlése mellett tudomására hozza, kérve a szükséges vizsgálatot és a hiányok és hibák sürgős orvoslását. Tisztelettel Gerő Géza dr városi képviselő. Az indítványra még vissza fogunk térni.

Szegedi tisztviselők távirata a kormányhoz.

— A drágasági mozgalom —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi állami tisztviselők összesége, valamint a velük szolidáris városi és magántisztviselők impozáns népgyűlést rendeztek pénteken délután, hogy az elviselhetetlen drágaság leküzdésére szolgáló kormánysegítséget, illetve drágasági pótlékot nekik is kiutalják.

E nagygyűlésen, amelyen Perjéssy Mihály dr királyi ítélőtáblai bíró elnökölt, megjelent az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének kiküldöttje: Csikváry Jákó is.

Veszprémy Vilmos dr főreáliskolai tanár ismertette a szegedi tisztviselők drágasági mozgalmát, melynek végeztével a következő határozati javaslatát terjesztette elő:

„Az állami tisztviselők országos egyesületének szegedi köre átérzve azt, hogy az állandó, sőt türehtetlenül fokozódó drágaság a magyar tisztviselői kart oly végromlással fenyegeti, amelyből többé nincs kilábalás, másrészt meggondolva azt, hogy állandó bajjal szemben állandó segítségre is van szükség, javasolja:

1. Hasson oda az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete, hogy a tisztviselők fizetési osztályokra tekintet nélkül a XI.-tól a VI. fizetési osztályig 20 százalékos drágasági pótlékban részesüljenek. E pótlék fizetése jelleghű és a nyugdíjba beszámítandó az összes alkalmazottakra.

2. Amennyiben azonban a fizetésjavítási tervet elé nehézségek gördülnének, a Szegedi Tisztviselők Szövetsége kéri az Országos Egyesület vezetését, törekedjék ideiglenesen minden erővel eredeti javaslatának keresztülvitelére.

3. Az igazság, méltányosság és a tisztviselői közérköles nevében tiltakozik az ellen, hogy csakis a budapesti kartársaknak utalványoztak rendkívüli segélyt. Erre minden tisztviselő jogot tarthat. Egyenlő elbánást követel.

4. E határozatát az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete közli az Országos Vasutas Szövetséggel és magát a december tizediki nagygyűlésen küldöttséggel képviselteti.

E határozati javaslatot egyhangú lelkesedéssel elfogadták s Ditrői Nándor dr indítványára a következő táviratokat intézték a miniszterelnökhöz, pénzügyminiszterhez és a képviselőház elnökéhez: